

«Демократичні ініціативи», Аналітичний центр CEDOS, Центр соціальних і трудових досліджень.

Правління Соціологічної асоціації України рекомендує 10 компаній і неприбуткових центрів, що проводять *репрезентативні опитування громадської думки* на належному рівні якості. Серед них: Група «Рейтинг», Інститут соціології НАНУ, Київський міжнародний інститут соціології СОЦІС, Український інститут соціальних досліджень імені О. Яременка, Центр Разумкова, Центр «Соціальний моніторинг», GFK Ukraine «Research & Branding Group»TNS Ukraine.

Серед цього переліку регулярно державне фінансування отримує лише Інститут соціології НАН України. Для решти дослідницьких центрів із цього переліку державне фінансування чи замовлення дослідження державною установою або ніколи не мало місця, або було надзвичайно рідкісним винятком.

Усі перелічені організації за результатами своїх досліджень видають матеріали, на підставі яких можуть розроблятися соціальні проекти, конкретні пропозиції щодо замовленої теми дослідження.

Література

1.Петруня А. Ирина Бекешкина: «Настоящая социология не может быть продажной»// CN Столичные новости. URL: <https://dif.org.ua/article/irina-bekeshkina-nastoyashchaya-sotsiologiya-ne-mozhet-byt-prodazhnoy-inache-ee-ne-kupyat>

2. Туманов О.О. Статистичні методи аналізу даних соціальних медіа // БИ. 2020. №2 (505). URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/statisticheskie-metody-analiza-dannyh-sotsialnyh-media>

Белов Д.О.

Науковий керівник: старший викладач кафедри філософії і ППП

Ткаченко І.В.

САМОСТІЙНА РОБОТА ЯК ФАКТОР АКТИВІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ

Найважливішою проблемою сучасної вищої освіти є забезпечення високої якості підготовки фахівців. В умовах орієнтації навчального процесу на самостійну роботу проблема підвищення активності і самостійного пошуку студентів в навчальному процесі набуває нового змісту і значення, оскільки перед суспільством стоять принципово нові завдання, виникає потреба і необхідність у творчій, самостійній і мобільного особистості, конкурентоспроможної на ринку праці. Самостійна робота вимагає пошуку нових шляхів інтенсифікації процесу самостійного отримання та засвоєння знань студентами.

Основні напрямки вирішення проблеми активації навчальної діяльності студентів відображені в наукових працях таких вчених: Я.А. Коменський, В.О. Штерн, Н.В. Шабанова, Н.В. Анісіна і т.д.

Метою роботи є розгляд ролі самостійної роботи студентів в навчально-виховному процесі як фактору активізації навчальної діяльності.

Актуальність даної теми зумовлена низкою таких важливих чинників, як: недостатній розвиток самодіагностики студентами своїх знань, умінь, самоконтролю успішності навчання; недостатня розробка і застосування диференційованих навчальних завдань для конкретних студентів; неефективне використання зворотного зв'язку викладача зі студентами, оперативно інформує про ступінь засвоєння навчального матеріалу; складність змісту багатьох джерел і невміння студентом самостійно набувати необхідних знань, недостатні навички роботи з джерелами.

У зв'язку із цим необхідно навчити студента вчитися, розвивати у нього самостійність мислення; вміння переходити від опису явищ, закономірностей до їх аналізу; від запам'ятовування до розуміння, перетворюючи тим самим потік інформації в систему знань.

Найважливіша особливість навчання у ЗВО полягає в тому, що основною формою оволодіння загальнонауковими і професійними знаннями є самостійна навчально-пізнавальна діяльність студентів.

Навчання уЗВО неможливо без навичок самостійної роботи, без стійкого прагнення до постійного поповнення, оновлення та вдосконалення знань в процесі самостійної роботи, в ході якої студент повинен навчитися виділяти пізнавальні завдання, вибирати способи їх вирішення, виконувати операції контролю за правильністю вирішення поставленого завдання, удосконалювати навички реалізації теоретичних знань.

Самостійна робота студентів – спосіб активного, цілеспрямованого придбання студентом нових для нього знань і умінь, без безпосередньої участі в цьому процесі викладачів[1].

Самостійна робота студентів призначена не тільки для оволодіння кожною дисципліною, а й для формування навичок самостійної роботи взагалі, в навчальній, науковій, професійній діяльності, здатності приймати на себе відповідальність, самостійно вирішити проблему, знаходити конструктивні рішення, вихід із кризової ситуації і т.д.

Розрізняють такі види самостійної роботи у вищій школі:

- підготовка до семінарських занять, заліків, іспитів;
- виконання рефератів, індивідуальних завдань;
- написання курсових робіт і проектів;
- на заключному етапі навчання виконання дипломного проекту.

Крім того, існують дві загальноприйняті форми самостійної роботи:

- традиційна, тобто, власне самостійна робота студентів, виконувана самостійно в довільному режимі часу в зручні для студента години;
- аудиторна самостійна робота під контролем викладача, у якого в ході виконання завдання можна отримати консультацію, так звана консультативна самостійна робота.

Результативність самостійної роботи зростає за рахунок забезпечення відповідного рівня самостійної діяльності кожного окремого студента. При

цьому групова робота підсилює фактор мотивації і взаємної інтелектуальної активності, підвищує ефективність пізнавальної діяльності студентів завдяки взаємному контролю. У колективній роботі самі студенти краще усвідомлюють себе і розуміють, на що їм треба звернути увагу, щоб успішно освоїти обрану професію[2].

Самостійна робота сприяє:

- поглибленню і розширенню знань;
- формуванню інтересу до пізнавальної діяльності;
- оволодіння прийомами процесу пізнання;
- розвитку пізнавальних здібностей.

Саме тому вона стає головним резервом підвищення ефективності підготовки фахівців.

Самостійна робота студентів під керівництвом викладача протікає в формі ділової взаємодії: студент отримує безпосередні вказівки, рекомендації викладача про організацію самостійної діяльності, а викладач виконує функцію управління через облік, контроль і корекцію помилкових дій. Успішність самостійної роботи в першу чергу визначається ступенем підготовленості студентів. За своєю суттю самостійна робота передбачає максимальну активність студентів у різних аспектах: організації розумової праці, пошуку інформації, прагненні зробити знання переконаннями. Психологічні передумови розвитку самостійної роботи студентів полягають в їх успіху в навчанні, позитивному до неї відношенні, зацікавленості і захопленості предметом, розумінні того, що при правильній організації самостійної роботи придбаються навички і досвід роботи творчої діяльності.

Ефективність самостійної роботи також залежить від комплексного проектування її змісту, впровадження в навчальний процес нових освітніх технологій, від забезпеченості сучасною навчальною і навчально-методичною літературою, а також організації постійного її контролю. Важливим інструментом забезпечення активізації самостійного пошуку студентом в

навчальному процесі є сучасні освітні технології, які органічно вписуються в загальну систему організації самостійної роботи[3].

У цілому, можна зробити висновок, що активізація самостійної роботи вимагає принципового перегляду організації навчально-виховного процесу у ЗВО в напрямку зміни самих технологій навчання, створення системи методичного забезпечення самостійної роботою студентів, організації регулярного контролю успішності її виконання. Основним принципом організації СРС повинен стати переклад всіх студентів на індивідуальну роботу з переходом від формального виконання певних завдань при пасивній ролі студента до пізнавальної активності з формуванням власної думки при вирішенні поставлених проблемних питань і завдань.

Література

1. Гончаренко С. Український педагогічний словник – К.: Либідь, 1997
2. Мачинська Н.І. Методичні рекомендації щодо організації самостійної роботи студентів при вивченні дисциплін загально педагогічного циклу. К., 2006. – 25 с.
3. Педагогічні технології у безперервній професійній освіті / За ред. С.О. Сисоєвої. – К., 2001. – 502 с.
4. Рейс Філ. Секрети успішного навчання: практичні поради для студентів / Пер. з англ.. О. Гладкого. – Львів, 2006. – 256 с.

Бондаренко К.В.

Науковий керівник: професор кафедри філософії і ППП

Ярмак Т.В.

ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ІННОВАЦІЙНОЇ ІНТЕГРОВАНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Сучасна соціально-економічна ситуація, що склалася в нашій країні, потребує суттєвих змін у всіх сферах суспільного життя, в тому числі й в освіті.